

Ridică-te, Barac!

Ridică-te, Barac!

„Și ce să mai spun? Pentru că nu-mi va ajunge timpul, istorisind despre Ghedeon, și Barac, și Samson, și lefta, și David, și Samuel, și despre profeți, care prin credință... au fost întăriți în slăbiciune, au fost puternici în război, au alungat oștirile străine". (Evrei 11.32-34)

Din întreg norul de martori al celor care L-au onorat pe Dumnezeu prin încrederea lor, apostolul reține câteva nume care să ne inspire și pe noi în mersul pe calea Domnului. Și nu-i prezintă respectând istoria lor. Dacă ar fi fost așa, atunci înaintea lui Ghedeon trebuia amintit Barac, înaintea lui Samson, lefta, iar înaintea lui David, Samuel.

Cum a ajuns Barac în ceata eroilor credinței? În timpul vieții sale, vremurile erau deosebit de grele. Ghedeon tot va găsi trei sute de oameni la dispoziția lui Dumnezeu, ca unelte ale Lui pentru lucrare, dar în Judecători 4 citim că nu se găsise nici un om așa cum căuta Dumnezeu.

În suveranitatea Sa, Dumnezeu a ridicat în locul unui bărbat o femeie, pe Debora, în slujba de judecătoare și profetesă. Normalul în această privință este clar: "Nu-i permit unei femei să învețe pe alții, nici să exercite autoritate peste bărbat, ci să rămână în liniște" (1 Tim. 2.12). Este cumva vreo contradicție în Cuvântul lui Dumnezeu? Nu! În adevăr, multe femei sunt mai capabile, mai înțelepte și mai iscusite decât bărbații, însă regula aceasta este: femeia să nu exercite autoritate peste bărbat! Dar Dumnezeu, care a instituit această regulă, poate, în suveranitatea Sa, și să o ridice temporar. Debora este excepția de la regula făcută de Dumnezeu. Noi trebuie să ne supunem și regulilor instituite de Dumnezeu și excepțiilor făcute de El în suveranitate. Un alt exemplu de regulă și de excepție a ei din Scriptură este că tuturor oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, dar Dumnezeu, în suveranitatea Sa, poate și a și înviat morți.

În zilele Deborei, Dumnezeu căuta oameni pentru lucrare. Era unul fricos, lipsit de curaj și care nu voia să iasă în față: Barac. Dumnezeu îi spusese lui Barac să adune zece mii de oameni care să lupte cu oștirea lui Iabin. Dar Barac, privind la armata puternică a împăratului Iabin și la comandantul oștirii, Sisera, și la cele nouă sute de care de război, își spunea: Ce pot face eu împotriva acestor ostași bine dotați și bine conduși?

Și, pentru că se temea, Debora îi spune lui Barac: „N-a poruncit Domnul Dumnezeu lui Israel: «Du-te și îndreaptă-te spre muntele Tabor și ia cu tine zece mii de bărbați dintre fiii lui Neftali și dintre fiii lui Zabulon și voi atrage la tine, la râul Chișon, pe Sisera, căpetenia oștirii lui Iabin, carele lui și mulțimea lui și-l voi da în mâna ta?»" (Judecători 4.6-7).

Sunt oameni făcuți să stea în prima linie, să fie conducători. Ei sapă urme adânci prin influența lor, care durează veacuri la rând. Alții își fac lucrarea doar ajutați: ei n-au curaj să iasă în față, nu pot conduce, au nevoie de conducători.

În norul de martori ai credinței sunt oameni și din prima linie și din a doua. Și ce bine că așa stau lucrurile! Poate că tu ești un „Barac”. Dumnezeu ți-a dat o misiune și n-ai dus-o la îndeplinire. Ți-a fost teamă.

Așa s-a întâmplat! Dar Domnul îți dă acum noi însărcinări: de data aceasta fii ascultător!

Două scrisori sosite de la două credincioase aflate în aceleași împrejurări, dar în localități diferite:

- Una se plângea că localitatea în care a ajuns este împotrivoare, că n-are pe nimeni care s-o înțeleagă și cu care să se bucure de mântuirea lui Dumnezeu arătată în Domnul Hristos.

- Cealaltă scria plină de bucurie: Am ajuns într-o localitate lipsită de cunoașterea lui Dumnezeu, plină de necredință. M-am dus la o persoană bolnavă și, după ce am stat puțin, am întrebat-o: „N-ați vrea să vă citesc ceva din Biblie?” „Ba da”, a răspuns cea în suferință. După ce i-a citit, a mai întrebat: „N-ați vrea să ne rugăm împreună?” „Ba da, îmi face mare plăcere”: La plecare, o altă întrebare: „N-ați vrea să revin?” „Ba da, vino duminică viitoare, pentru că îmi voi anunța și vecinele dornice să audă ce mi-ați citit mie”. Așa a făcut timp de opt săptămâni la rând. Era bucurioasă că Dumnezeu îi dăduse posibilitatea să-L mărturisească pe Domnul Isus și să trăiască pentru El Plină de bucurie, îi mulțumea lui Dumnezeu că a învrednicit-o să lucreze pentru El.

Două localități lipsite de Cuvântul lui Dumnezeu; două credincioase în Domnul Hristos: una păstrând pentru ea ceea ce primise, fără să facă nimic pentru Domnul; cealaltă îndrăznind cu puținul pe care-l avea să facă bucurie multor suflete.

Barac a privit și spre armata lui Iabin, spre carele lui de luptă și spre numărul mare de luptători, și spre el, cel fricos și fără curaj, având doar zece mii de oameni slab pregătiți. Și la vrăjmaș și la sine însuși și ce a rezolvat? Doar s-a înfricoșat, n-a mai avut curaj să meargă la luptă. Nu pot! va spune el.

Și noi am făcut precum Barac. Am primit o misiune de la Domnul. Ce am făcut cu ea? Am privit la uneltirile vrăjmașului, am privit și la neputința noastră și, din teamă, n-am mai avut putere să-L mărturisim pe Domnul Hristos.

Dar așa cum i-a spus Debora lui Barac, așa îți spun și eu: fii bărbat! Nu mai continua deplângerea morții spirituale a vecinilor tăi, nici împrejurările grele în care te afli! Domnul Hristos care te-a mântuit are toată puterea în cer și pe pământ. El îți dă biruința și asupra vrăjmașilor și asupra firii tale vechi, dacă îțiiei privirile și de la ei și de la tine!

După ce a primit îndemnul Deborei, Barac a răspuns: „Dacă vei merge cu mine, atunci Voi merge, dar dacă nu vei merge cu mine, nu voi merge ” (Jud. 4.8). Acesta nu este răspuns de bărbat! Să te încrezi mai mult într-o femeie decât în puterea dată ție de Dumnezeu...

Să înțelegem bine lucrurile: Barac știa că Debora era profetesa prin care vorbea Dumnezeu. Deci, dacă ea avea să meargă cu el, aceasta îi era garanție că Dumnezeu va fi cu el. Sunt mulți Baraci printre copiii lui Dumnezeu, care cu greu se încred în Dumnezeu, pentru că vor să se sprijine pe ceva văzut. Dar Barac a căpătat ce a dorit. Avea nevoie de cineva care să-i spună: „Acum pornește la lucru!”... și a primit ce-i trebuia, pentru că Debora avea să-i răspundă: „Da, voi merge cu tine”, adăugând: „, dar nu va fi spre onoarea ta pe calea pe care mergi, pentru că Domnul va da pe Sisera în mâna unei femei” (v. 9).

Barac depindea de o femeie care ea avea să primească gloria eliberării lui Israel de fiorosul Sisera. Barac a plecat la luptă cu o armată de zece mii de oameni. Sisera, când a aflat, a pornit și el cu întreaga lui oștire gata de luptă la râul Chișon. Ce armată puternică!

Câte care de luptă! Astfel de care, pătrunzând în oștirea dușmană, făceau prăpăd. Avea Barac să lupte împotriva unei oștiri atât de puternice? Nu! Dumnezeu lupta împotriva lui Sisera. Barac era doar unealta din mâna lui Dumnezeu. Într-o zi, Debora i-a spus lui Barac: „Aceasta este ziua în care a dat Domnul pe Sisera în mâna ta!” (v. 14). Barac a pornit de pe muntele Tabor cu cei zece mii de oameni. Domul mergea înaintea lui! Sisera este pus pe fugă împreună cu carele și toată tabăra. Astfel a fost nimicită oștirea puternică a lui Sisera, iar el însuși ucis în cortul unei femei, pe când se adăpostea, după ce fusese pus pe fugă de Barac. Dumnezeu a fost la lucru și a biruit.

Dumnezeu a fost bun cu Barac! Credința lui nu era mare, dar era totuși credință. Aceasta L-a bucurat și L-a onorat pe Dumnezeu în timpul cumplitei căderi care era în Israel. Dumnezeu ține seama de slăbiciunile noastre și ne dă ceea ce îi cerem. El câștigă biruința atunci când ne încredem în El, chiar când suntem împinși sau sprijiniți de alții. Nu este lucru important că printre eroii credinței din Evrei 11 nu sunt doar credincioși de prima clasă, ci și de felul lui Barac? Altfel, nici unul dintre noi nu am fi căpătat încrederea de a ne ocupa locul pregătit de Dumnezeu în ceata eroilor credinței.

Nu toți suntem „Pavel”, nici „Petru”, nu toți suntem chemați a fi conducători, dar suntem credincioși... Suntem fricoși, neîncrezători, cerem sprijin din dreapta sau din stânga, dar suntem credincioși Domnului Isus Hristos.

Biruința câștigată de Barac a fost urmată de patruzeci de ani de liniște și de pace în țară! Acest om slab, sprijinit de o femeie pentru a se încrede în Dumnezeu, a avut influență puternică. Credința lui slabă, susținută de o femeie, a fost totuși o credință biruitoare.

Să învățăm de la Barac noi, care nu suntem nici Pavel, nici Petru, nici vreun stâlp al Adunării. Să ne luăm locul în: ceata eroilor credinței, prin încrederea noastră! Să fim la dispoziția lui Dumnezeu, pentru că El face lucrări minunate și prin oameni mari în ochii oamenilor, dar și prin cei mici care, deși șovăie, nu părăsesc încrederea în Dumnezeu.

(29.10.1966)

clickbible.org